

ŠEIMYNA

NR. 158
III VELYKŲ
SEKMADIENIS
2025 05 04

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

**Mamos! Šiandien pažiūrėkite į savo vaikus ir išgirskite juos lyg pirmą kartą...
Pajauskite mamiškumą džiaugsmą su jais!
To linkime Jums labai labai, sveikindami Jus visas!**

Ech... Mama, noriu, kad žinotum, ir kad visada prisimintum visa tai... Nors dažnai neišdrįstu pasakyti ir pasidžiaugti, kad esi mano mama, bet tu VISADA žinok: aš laimingas, man viskas gerai; taip pat tau noriu pasakyti, kad esi geriausias žmogus pasaulyje; ir, kad tavimi džiaugiuosi. Labai mažai kada tai pasakau..., kaip kad norėčiau... Nors ir esu užsiėmęs savo reikalais ir nepagalvoju, kaip tau kur kas daugiau rūpiu, ir nepadėkoju už tą kur kas didesnę rūpestį manimi, už pergyvenimus ir galvojimus *kaip aš*, – dabar labai dėkoju tau už visa tai; tave apkabinu ir pabučiuoju. Žinai ir supranti, tik aš neišdrįstu... Noriu, kad džiaugtumeisi kiekviena diena, noriu, kad pasidžiaugtum savimi, noriu, kad gyventumei jau viską padariusi... Tik pastebiu ir tai nervina, kad tu dar daugiau nori padaryti ir vis darai kažką. Nors esu apsipratęs ir pripratęs prie tokio gyvenimo su tavimi, – dabar matydamas tave, savo mamą, – tiesiog džiaugiuosi savo ir tavo gyvenimu, kurį turime. AČIŲ TAU, MAMA!

***“Prisikėlė Kristus,
kuris visa sukūrė
ir žmonių giminės
pagailėjo.”***

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 5, 27–32. 40b–41; Ps 29, 2. 4–6. 11–13b; Apr 5, 11–14

Psalmės atliepas

Aukštinsiu, Viešpatie, Tavo didybę, nes Tu mane apgynei.

Evangelija pagal Joną (21, 1–19)

Jėzus vėl pasirodė mokiniams prie Tiberiados ežero. Pasirodė taip. Buvo drauge Simonas Petras, Tomas, vadinamas Dvyniu, Natanaelis iš Galilėjos Kanos, Zebediejaus sūnūs ir dar du kiti mokiniai. Simonas Petras jiems sako: „Einu žvejoti“. Jie pasisiūlė: „Ir mes einame su tavimi“. Jie nuėjo ir sulipo į valtį, tačiau tą naktį nieko nesugavo.

Rytui auštant, ant kranto pasirodė bestovys Jėzus. Mokiniai nepažino, kad ten Jėzaus esama. O Jėzus jiems tarė: „Vaikeliai, ar neturite ko valgyti?“ Tie atsakė: „Ne“. Tuomet jis pasakė: „Užmeskite tinklą į dešinę nuo valtės, ir pagausite“. Taigi jie užmetė ir jau nebeįstengė jo patraukti dėl žuvų gausybės. Tuomet tasai mokiny, kurį Jėzus mylėjo, sako Petrai: „Juk tai Viešpats!“ Išgirdęs, jog tai esąs Viešpats, Simonas Petras persijuosė palaidinę, – mat buvo neapsirengęs, – ir šoko į ežerą. Kiti mokiniai atsiyrė valtimi, nes buvo netoli nuo kranto – maždaug už dviejų šimtų mastų – ir atitempė tinklą su žuvimis.

Išlipę į krantą, jie pamatė žėrinčias žarijas, ant jų padėtą žuvį, ir duonos. Jėzus tarė: „Atneškite ką tik pagautų žuvų“. Petras įlipo į valtį ir išvilko į krantą tinklą, pilną didelių žuvų, iš viso šimtą penkiasdešimt tris. Nors jų buvo tokia gausybė, tačiau tinklas nesuplyšo. Jėzus jiems tarė: „Eikite šen pusryčių!“ Ir nė vienas iš mokinių neišdrįso paklausti: „Kas tu esi?“, nes jie aiškiai matė, jog tai Viešpats. Taigi Jėzus priėjo, paėmė duonos ir padalijo jiems, taip pat ir žuvies. Tai jau trečią kartą pasirodė mokiniams Jėzus, prisikėlęs iš numirusių.

Papusrėdė Jėzus paklausė Simoną Petrą: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane labiau negu šitie?“ Tas atsakė: „Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad tave myliu“. Jėzus jam tarė: „Ganyk mano avinėlius“. Ir antrą kartą Jėzus paklausė: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?“ Tas atsiliepė: „Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad tave myliu“. Jėzus jam pasakė: „Ganyk mano aveles“. Jėzus paklausė dar ir trečią kartą: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?“ Petras nuliūdo, kad Jėzus trečią kartą klausia: „Ar myli mane?“ Ir atsakė: „Viešpatie, tu viską žinai. Tu žinai, kad tave myliu“. Jėzus jam tarė: „Ganyk mano avis.“

Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kai buvai jaunas, pats susijuosdavai ir vaikščiojai, kur norėjai. O pasenęs tu ištiesi rankas, – kitas tave perjuos ir ves, kur nenori“. Jis tai pasakė, nurodydamas, kokia mirtimi Petras pašlovinsis Dievą. Tai pasakęs, dar pridūrė: „Sek paskui mane!“

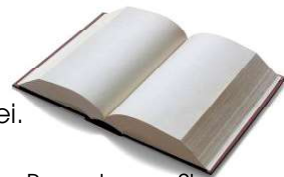
Evangelijos komentaras:

Dievas yra mylintis žmones ir Jam svarbūs net mažiausi mūsų rūpesčiai. Jis neužmiršta žmonių. Dievas taip mylintis žmogų, kad žmogus net negali suprasti kaip ir kodėl taip yra.

Šiandien esame mokomi tikros meilės. Kiekvienas mylime ir esame mylimi, visi savaip suprantame kas yra meilė, džiaugiamės mylėdami ar būdami mylimi, einame teisingu arba netobulu meilės keliu. Klystame jei manome, kad nieko nėra lengvesnio, kaip mylėti. Tai prieštarauja kasdieniui mūsų patirčiai, kurioj aptingstame ir neauginame savy meilės. Kiek žmonių galvoja, kad yra mylintys kitus, bet kai tam ateina momentas, kada reikia būti mylinčiu, pajunta prievartinę savijautą, tarsi turėtų daryti tai, kas nėra miela?.. O juk galvoja apie save kaip mylinčius... Daugeliui žmonių iškyla daug sunkumo ir beprasmybės pirmiausia todėl, kad jie nori būti mylimi, bet ne patys nori mylėti ir vis mokintis mylėti.

Psichoanalitikas Erichas Fromas knygoje „Turėti ar būti?“ rašo: „Ar gali žmogus meilę turėti? Tai būtų įmanoma, jeigu meilė egzistuotų kaip kažkoks daiktas, kurį žmogus gali turėti. Tačiau meilė ne daiktas, meilė – tai aktas, tai veikla. Ji suprantama kaip rūpinimasis, kaip dvasinis ryšys, jausmai, džiaugsmas.“ Pridurčiau, visas gyvenimas.

Dievas kviečia mus drąsiai eiti kartu, kviečia gyventi pasitikėjimu ir mylint. Todėl nenustebkime, jeigu netikėtai išgirsime ir Jo klausimą: „...ar myli mane?“

Pamokymai, pripildantys motinystę išminties ir ramybės

Kiekviename gyvenimo etape kažkam ruošiamės. Iš pradžių nuosekliai ir įdėdami daug pastangų dvylika metų mokomės mokykloje, kad vėliau galėtume rinktis profesiją, stoti į pasirinktą kitą ugdymo įstaigą ir vėl mokytis. Paskui renkamės darbą, kuriame irgi kasdien mokomės įveikti vis naujas užduotis, iššūkius, ir tokiu būdu tobulėjame. Neretai, pradėjusios laukti pirmagimio, lankome kursus gimdyvėms ir ruošiamės vaikelio atėjimui. Paradoksalu, bet kai jau pasilieiname tik JIS ir AŠ, suvokiame, kad patekome į nežinomybės kupiną jūrą... Kiekviename žingsnyje lydi atsakomybė ir begalės klausimų, kaip geriausiai pasirūpinti Dievo tau patikėta vaiko gyvybe, emocijomis, sklandžia raida, tobulėjimu.

Nors matėme, kaip vaikus augino kitos mamos, kaimynė ar net sesuo, bet surasti atsakymus ir sau tinkamiausius sprendimus tenka per kiekvienai savas patirtis ir savaip. Labai norisi, kad motinystės kasdienybėje aplankantys iššūkiai būtų kuo natūralesni, kiek įmanoma labiau nuspėjami, jiems būtų pasiruošta. Tam dažnai tiek man (tiek, tikiuosi, Tau) padeda įvairūs šaltiniai, priemonės, žmonės, suteikiantys skirtingų pamokymų.

Kai prieš septynerius metus tapau mama, pirmąsias pajutau, kad motinystė yra labai natūrali ir instinktyvi. Ilgainiui vis labiau stebėjausi, kad galiu išgyventi itin stiprų ryšį su vaiku, nuspėti jo būsenas, reakcijas. Supratau, kad visa tai yra mano prigimtyje. Bet to neužteko... ypač tuomet, kai aplankydavo negalavimai, ligos... Tada jaučiau, kad man būtinos žinios: kaip ir kokių veiksmų sekos imtis, kokiais būdais ir priemonėmis vaiką sveikatinoti, gydyti? Kaip turi atrodyti namų vaistinė? Kaip man, mamai, kuo greičiau atgauti jėgas? Kur ieškoti atgaivos? O kaip motinystėje keliauja kitos mamos?

Tradiciškai visada vedlės vaidmenį per motinystę prisiima moters mama, bet, aš, pradėjusi eiti motinystės keliu, buvau fiziškai nutolusi nuo savo mamos, todėl mokytojų ieškojau knygose, tiksliniuose kursuose, filmuose, laidose, tinklaraščiuose, susirašinėjimo grupėse, gyvuose mamų susitikimuose, bendraudama su tą patį patiriančiomis mamomis, konsultuodamasi su pediatrais. Nėriau į žinias, vis kaupiau ir kaupiau jų arsenalą. Tuomet, atsirinkdama mano vaikams tinkamiausias sveikatinimo, nuraminimo, tobulinimo priemones, pradėjau ir pati kitoms mamoms būti tuo žinių šaltiniu, dalydamasi socialinių tinklų puslapiuose, vedama mokymus, seminarus. Tai darydama visada noriu perduoti žinių bendrakeleivėms mamoms, kaip svarbu išlaikyti širdies (motiniško instinkto) ir proto (žinių) pusiausvyrą. Kad labai svarbu mąstyti kritiškai bei nenustoti ieškoti geriausių sprendimų, šviestis, smalsauti, išgirsti kitų mamų patirtis, iš jų pasimokyti. Dažnai tam, kad išgirstum sau naudingą informaciją, nebūtina toli ieškoti – verta pasidairyti parapijoje, savo miesto vyskupijos Šeimos centre ar krikščioniškoje šeimų bendruomenėje, kur kartkartėmis vyksta mokymai tėvams, galima susitikti ir susipažinti su panašiomis vertybėmis gyvenančiomis ir iššūkius įveikiančiomis mamomis.

Sudėtingiausia, kad motinystėje klausimai niekada nesibaigia. Tapusi mama, supranti, kad prasidėjo etapas, kuriame turi mokytis niekada nepatirtų, mums nežinomų dalykų, ir kai, regis, išsprendi tam tikrus klausimus, kiekviename gyvenimo etape jie darosi dar sudėtingesni. Dažniausiai nerimą kelia vaiko tobulėjimo, drausminimo, motyvacijos, brolių ir seserų tarpusavio bendravimo sunkumai. Juk ne veltui sakoma: „Maži vaikai, maži vargai.“ O tuo pat metu dar ima reikštis prisiminimai iš mūsų pačių vaikystės, tiek skaudūs, tiek ir šviesūs. Reikia atsirinkti, ką pritaikyti, pasilikti savo dabartinėje šeimoje su vaiku, o ką atmesti. Ir nuolat savęs klausti, o kas iš tiesų yra svarbu, kokios yra mano širdies vertybės ir kurios taisyklės man šeimoje svarbiausios ir reikalingos pasidalyti su vyru, vaiku(-ais). ➡

Parapijos skelbimai

Mamos diena

Šiandien mes taip vaikiškai atsigręžiame, grįžtame prie savo mamų. Kiekvienas savaip, - mintimis, širdimi... Džiaugdamiesi, sveikiname jas ir dėkojame joms, tokioms vienintelėms.

Šiandien, Šlienavos bažnyčioje, 13 valandos Eucharistijos šventime, mažieji vaikai yra norintys jums, mamos, padaryti dovaną – tai savo mintis, dainą ir giesmę padovanoti. Priimkite bent tiek, iš mūsų vaikų. Mes labai stengiamės...

Dieve, Tu įsakei gerbti ir mylėti savo gimdytojus. Išklausk mano maldą – suteik mano mamai kūnišką ir dvasinę sveikatą, sėkmę darbuose, kantrybę varguose, ramybę čia, žemėje, ir amžinąją laimę Dangaus karalystėje. Tegul mylinti jos širdis moko mane gyvenimo išminties. Tegul ji, lyg angelų sargų balsas, veda mane tiesiu keliu.

Atleisk, Viešpatie, kad kartais pasielgdavau su ja nemandagiai ir nekantriai. Nuo šiol padėk man jai meilę išreikšti, jos širdį pradžiuginti, jos rūpesčius sumažinti. Padėk man, Viešpatie, įvykdyti šį Tavo kvietimą per Kristų, Tavo Sūnų, kuris čia, žemėje, buvo klusnus savo globėjui Juozapui ir motinai Marijai. Amen

Gegužinės pamaldos

Gegužės mėnuo yra skiriamas Švč. M. Marijos garbei. Gegužinės pamaldos Šlienavos bažnyčioje būna: darbo dienomis po 18 val. Eucharistijos šventimo, o sekmadieniais 30 min. prieš 9 val. Eucharistiją, ir 15 min. prieš 13 val. Eucharistijos šventimą.

Visi kartu kreipkimės į Dievo Gimdytoją ir mūsų visų Motiną!

Dėkojame visiems aukotojams, rėmėjams, kurie atsiliepė į kvietimą-pasiūlymą prisidėti ir savais pinigais paremti Šlienavos ir Viršūžiglio bažnyčių vykdomus ir vykstančius projektus!

Šioje savaitėje buvome susitikę su Šlienavos bažnyčios darbinės grupės žmonėmis, ir – kitoje savaitėje pradėsime dirbti. Pirmiausia pastatysime mūsų susirinkimams ir bendruomeniškam šventimui angarą – laikiną "bažnyčią", ją įsirengsime. Po to pradėsime bažnyčios iškraustymo ir išardymo darbus. Šiam darbui organizuosime ir bendras talkas.

Pirmiausia, tiesiog gera vis patirti (labai reikalinga mums visiems!) bendrumo ir susitelkimo jausmą, rūpestį ir domėjimąsi apie visa tai! Antra, norite ir paremiate savo pinigais. Ačiū Jums!

Vis palaikykime vieni kitus šiuose mūsų rūpestėliuose!

Balandžio mėn. mirusieji

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Mečislovas Čepkauskas, 77 metų, gyvenęs Vaišvydavoje.
2. Kazimieras Sprangauskas, 64 metų, gyvenęs Šlienavoje.
3. Juozas Dagilis, 75 metų, gyvenęs Laumėnuose.
4. Vytautas Aleliūnas, 96 metų, gyvenęs Kaune.

Viršūžiglio Bažnyčioje:

1. Marcelė Ona Juškevičienė, 93 metų, gyvenusi Viršūžiglyje.

⇒ Vaikų auginimas – tai kūryba ir atsakomybė, kurią kiekviena turime priimti su meile, kantrybe, vidine šviesa, pasitelkdamos kitų, nukeliavusių ilgesnį motinystės kelią, išmintį. Širdimi ir protu atsirinkdamos sau tinkamiausius pamokymus, aptiktus bažnytinėje bendruomenėje, mamų rate, susitikimuose su draugėmis, knygose ir interneto platybėse, auginsime vaikus ir pačios augsime unikalloje ir pačioje brangiausioje mums skirtoje šeimoje.

Iš 2020 m. rugsėjo-spalio mėn. Artumos žurnalo

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršūžiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.